

ה"ט 36635/12 - משה רביד, אנפר רביד נגד שמיר גנון, שriet גנון

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 20-12-36635 רביד ואח' נ' גנון ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

המבקשים
1. משה רביד
2. אנפר רביד

נגד

המשיבים
1. שמיר גנון
2. שriet גנון

החלטה

(1) מונחת לפני בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 16.12.2020 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 20.12.2020. בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי שאוסר על המשיב 1 (להלן: "המשיב") לאיים או להטריד את המבקשים וכן אוסר עליו ליצור קשר עמו.

(3) כפי שעולה מטענות הצדדים, הם בעלי דירות שכנות בבניין מגורים בירושלים (להלן: "הבניין"). בនוסף, כפי שהוא ניתן להתרשם בדיון, קיימ סכום מתמשך בין הצדדים על רקע מחלוקת בכל הנוגע להחלה תוכנית תם"א 38 על הבניין.

(4) המבקשים 1-2 - שהם בני זוג (להלן בהתאם: "ה המבקש" ו-"הבקשת") - טוענים בין היתר, כי למשיב מספר נכסים בבניין. לאחר וシリבו בשעתו לבקשתו לחתום על תוכנית תם"א המוזכרת, הוא מתנצל להם, מטריד אותם, מטייל עליהם ilma ומהווה סכנה ממשית. הדבר מתבטא בכך שהוא פוגע בפרטיהם באופן זה שהוא ישב ברכבו ו- "מתצפת" לעברם (שורה 12, עמוד 2), וכן פוגע ברכושם באופן זה שגורם לשရיטות ברכבים שלהם. המבקשים טוענים עוד, כי המשיב מנצל את תפקידו כפוקח לצורך ביצוע מעשים אלה. לפני בחודשים, הוא הגיש נגdam בקשה מכוח החוק אולם זו נדחתה [ה"ט 8958-10-20].

(5) המשיבים 1-2 - שגם הם בני זוג - טוענים בין היתר, כי אין כל בסיס לטענות המבקשים והמעשים

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

המופרכים המיוחסים להם בבקשתה. לדידם, הסכsoon החל מצד המבוקש דיווקא נוכח נשא התמ"א, ואולם משראו המשיבים כי עניין זה הוא שניי במחלוקת, החלטתו "לסגור" אותו למען השמירה על השכנות הטובה. המבוקש מכפיש את המשיבים בין כלל ד"ר הבניין ומכך אותם בכניםים מבזים. המשיבים טוענים, כי המבוקש הוא אדם מסוכן והוא זה שמאים על המשיב. לפיכך, המשיבים החלטו שלא ליטול כל סיכון והמשיב הפקד את נשקו בעובדה. המשיבים טוענים, כי הם ביחסים טובים עם יתר השכניםים ואף עוזרים להם ברוחב לב. לאור זאת, המשיבים סבורים כי יש לדוחות את הבקשה נגדם.

(6) מאחר והתברר בדיון האחרון כי באמצעות הצדדים חומר ראייתי נוסף, התרתי להם להגישו תוך מתן זכות להשלמת טיעון לכל אחד מהם לאחר הגשת החומר על-ידי הצד שכנגד. המבוקשים הגיעו בchip נייד (Disk-on-Key) ובו בין היתר תמונות וסרטונים. המשיבים הגיעו להשלמת טיעון וגם התחתום תומנות. בהשלמת הטיעון מטעם, עותרים המשיבים למתן צו הרחקה כנגד המבוקש.

(7) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים ונתתי את דעתי לטענותיהם, לרבות לראיות הנוספות שהוגשו לאחר הדיון, הגיעו לכל דעה כי דיון הבקשה להתקבל כנגד המשיב ולהידחות כנגד המשיבה 2 (להלן: "המשיבה"), כפי שיפורט להלן.

(8) תחילת לעניין הבקשה כנגד המשיבה: המבוקשים לא הניחו כל תשתיית ראייתית שבסיסת עליה כנגדה. עיקר טענותיהם, הן בכתביהם הן בעל-פה, מופנות כנגד התנהלות המשיב, וטו לא. מכאן, דיון הבקשה נגדה להידחות.

(9) לעניין הבקשה כנגד המשיב: מטייעוני הצדדים בדיון, ניתן היה להתרשם כי סלע הסכsoon בינם אינו נשא התמ"א בלבד, אלא השימוש - ובעיקר מצד המשיב - שנעשה ברכוש המשותף. במקרים אחרות, נראה כי המחלוקת לעניין התמ"א أولי הייתה זרז לסקסוך או אף החריפה אותה, אך סלע המחלוקת הוא השימוש שעושה המשיב בחלקים ברכוש המשותף.

(10) כך למשל: המשיבים אישרו כי עשו שביל אספלט ברכוש המשותף לטובת אדם קשייש כדי שיוכל להתניע, ובגין זאת הוציא להם דוא"ח (שורות 22-27, עמוד 3). המשיב אף העיד כי הוא גוזם עצים ברכוש המשותף ואשר לדעתו "מפריע למעבר" (shore 31, עמוד 4). המבוקשים העידו בדיון כי המשיב גוזם את העצים כדי להשקיף על דירותם.

(11) יש לציין בהקשר זה, כי גם למשיבים ישנן טענות כנגד המבוקש ביחס לשימושו ברכוש המשותף. המשיבים טוענים כי המבוקש "השלט" על חלק מרכוש זה ותחום לו גינה (shore 21-22, עמוד 4). בנוסף, הם מילנים כנגד המבוקשים על אופן השימוש שלהם בתחום החניה.

(12) ובכן, מדובר בסכוסוכים אזרחיים קלאסיים שאין מקום להבהיר בהלי'ר כגן-זה. ככל شيء

מהצדדים סבור כי הצד שכגンド פגע, פוגע או שמא עווה כל שימוש שאינו סביר ברכוש המשותף, סוללה הדרך לפניו למצות את זכויותו בנושא זה לפני הערכאה המוסמכת ובהליך המתאים. האמור יפה גם לעניין המחלוקת ביחס לתמ"א.

(13) לטעמי, שונה הדבר ביחס להיבטים שנלווים או נובעים ממסוכנים כאלה. רוצה לומר, ובמקרה לפנינו, התנהגות המשיב שמתבטאת בהנחה שביל אספלט (מהשלמת הטיעון נראה לכואורה שזה כבר הוסר) לטובות שכן שלישי, דרך גיזום העצים הסמוכים לדירות המבוקשים, וכל זאת על דעת עצמו, יש באלה כדי להעיד לכואורה על כך שהמשיב נהוג בחלוקת שברכווש המשותף כבשלו. גם אם אין כי כל האמור נעשה על-ידי המשיב בתום לב ומתוך כוונות טובות (לעוזר לשכן, להבטיח מעבר וכו'), שעה שהתנהגות זו נעשית באופן חד-צדדי תוך יצירת ויכוח או ויכוחים, לעיתים סוערים, עם מי מהשכנים, התנהגות זו מפחידה ומטרידה. הדיון מסדרי באופן מפורש באופן השימוש והניצול של הרקווש המשותף במגוריים משותפים.

(14) על כך אוסיף, כפי שהוא ניתן להתרשם מטעוני המבוקשים וגם מההתמונות שהוצעו, עיקר חששות המבוקשים נובע מגיזום העצים הסמוכים לדירותם ובכך לדבריהם, המשיב משקיף או מסתכל אל עבר דירותם תוך פגיעה בפרטיהם. בהקשר זה, סבורני כי אם וככל שקיים מכשול במעבר עקב עז צזה או אחר - ואני קובע כך - הרי תפקיד ועד הבית או בהסכמה השכנים להסיר זאת, וככל שקיים חיללה מכשול שיוצר סכנה מידית, זה גם תפקידן של הרשויות המוסמכות. מהחומר הקיים בתיק נראה כי המשיב בחר לנוהג בנושא זה, לא רק מבלתי שיקבל את הרשות יתר השכנים לכך, אלא תוך ויכוחים וקייעת עובדות בשטח. לא ניתן להתנק מההורשים לפיו התנהגות זו, גם אם נניח שמניעה הם חיוביים, היא התנהגות כוחנית ופחידה.

(15) על-יסוד האמור, כדי למנוע חיכוכים מצד המשיב כלפי המבוקשים, ניתן בזאת צו שאוסר עליו לפגוע בפרטיות או בשלמות החים של המבוקשים, וכן אוסר עליו ליצור קשר עם או לאיים עליהם. היה וירצה המשיב לפנות למבקשים בעניינים שנובעים מיחסיו השכניםות וניהול הבניין בלבד, יוכל לעשות כן אך ורק באמצעות עורך-דין.

(16) הצו יעמוד בתקוף למשך ששה חודשים.

(17) אשר לעתירת המשיבים למתן צו: הבקשה נדחתה מהטעם שלא הוגשה בקשה סדרה ומונומקטה בנדון אלא היא הועלתה רק דרך הטיעון.

(18) בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם, מוטב ינהגו הצדדים אחד כלפי זולתו באיפוק ובאופן מכבד, על מנת לשמור על יחס שכננות רגועים.

(19) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורני לפני בית המשפט המוחזק בירושלים.

המצוות - להודיע הצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשפ"א, 31 דצמבר 2020, בהעדך
הצדדים.